

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hštv. 5. — Dležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nemški „šulverein“ hira.

Pred tednom je imel nemški »šulverein« na Dunaju svoj občni zbor. Vršil se je precej mirno, ker nemški nacionanci niso bili v večjem številu zastopani. Pomenljivo za sedanje politične razmere v Avstriji je pač to, da je društvu izrekel svoje simpatije namestnik grof Kiellmannsegg. Mestni zastop dunajski pa ni bil oficijelno zastopan, kar seveda nemškim liberalcem ni po godu.

V imenu liberalnih mestnih odbornikov je pa pač društvo pozdravil občinski odbornik žid Wunsch. Dohodkov je društvo lani imelo 274.933 gold., kacihi 10.000 gld. manj nego prejšnja leta. Za šole se je izdalo 244.527 gld. Čistega premoženja ima društvo blizu pol milijona goldinarjev. Vzdrževalo je lani 28 šol s 67 razredi, dočim jih je predlanskim 29 s 69 razredi.

Predsednika namestnik dr. Viktor pl. Kraus je obžaloval, da nemško prebivalstvo dovolj ne podpira društva, in tožil, da so ljudske mase popolnoma ravnodušne za narodno čast in da nekateri ljudje le svete dajo, a žrtvovati pa nečejo ničesa. Za vzgled je stavil Čehe in njih »Matico Školsko«. Tožil je, da celo na Dolenjem Avstrijskem napreduje slovanska agitacija.

V planinskih deželah Slovenci dalje prodirajo, Nemci se pa umikajo. Lani je ministerstvo dovolilo koroškim občinam slovenski dopisovati z uradi. To se je zgodilo proti volji deželne vlade. Štajarski Slovenci zahtevajo, da se deželni šolski svet in kmetijska družba razdelita v dva oddelka. V Kranju se je pa za Slovence otvorila nova gimnazija. Slovansko gibanje narašča celo v nemških občinah, kakor v Radgoni. Slovenski delavci v Žalcu so se organizovali na narodni podlagi. Mariborsko slovensko glasilo že trdi, da je južna Štajarska že popolnoma slovenska. Potem je prešel govornik na celjsko vprašanje, na katerem se pokaže, če imajo Nemci še kaj upornosti.

Malo nepovoljen je bil pač predlog krajne skupine Nemški Jasnik, naj se pravila predelajo, da bodo skupine same odločevale o vzprejemu članov. Ta predlog je bil očitno naperjen proti židom. Bati se je bilo, da se o tej stvari razbije društvo. Razgovor o tem predlogu je bil živahen, ali naposled se je pa stvar izročila glavnemu vodstvu, da popraša krajne skupine, kake premene pravil da želé in kako bi se dalo doseči živahnejše društveno delovanje, in poroča potem zboru drugo leto. —

K temu poročilu moramo dostaviti par besedij. Prvi dunajski podžupan in vodja županstva, dr. Karol Lueger, teh zborovalcev ni pozdravil v imenu mesta. Ko so ga liberalci zato prišli v mestnem zastopu, povedal jim je na vsa usta, da je »šulverein« liberalno in politično društvo.

Ko je dunajska »šulvereinova« podružnica napravila dan po zborovanju veselico na čast pruskim (!) gostom, ni hotelo nobeno dunajsko pevsko društvo sodelovati. Večina krščanskih nemških Dunajčanov tedaj za »šulverein«, ki celó iz Prusije dobiva podporo, nikakor ne mara; le nemški zagrizenci in pa votli nemškutarji. Torej proč s »šulvereinom«, ker je za Nemce nepotrebno, za Slovane pogubno, pa tudi politično društvo, kakor je omenil državni poslanec dr. Dyk oni dan v interpelaciji do ministerskega predsednika!

Gospodarska knjiga.

(Konec.)

Drugič bo knjiga našemu kmetu veliko koristila s tem, da bo pomagala odpraviti pijavko narodnega blagostanja — oderuštvo ali goljufijo. Žalibog, da so mnogi naši kmetje še vedno tako priprosti, da gredo v kupčiji na roke brezvestnim ljudem, kateri se jim znajo sladkati in prilizovati. Toda ne mine par let tega dobrikanja, pa pride ubogi kmet popolno v oblast takemu oderuhu, večinoma židu, in v kratkem tudi na boben. Če pa imaš v knjigi natančno pisano, kako si tržil z njim, ne bode te mogel tako hitro prijeti. Natančen račun, katerega ljubi vsak pravični človek, le goljuf ne, bode ti kmalu pokazal, koliko si mu v resnici dolžen, pa bo ti tudi pokazal, koga imaš pred seboj, namreč — goljufa. In če hočeš sebi dobro, odkrižal se ga boš kar najprej mogoče. Če bi si vsi kmetje omislili natančne knjige, bi se takim in enakim goljufijam najprej storil toliko potrebni konec!

Tretjič bo knjiga tudi veliko koristila kmetom s tem, da bo jim pomagala pravično plačevati služabnike in delavce. Kolikrat je ravno vsled računa med gospodarji in delavci prepir, jeza in sovraštvo, celó tožbe pogosto izvirajo od nerednega plačevanja delavcev. Mislim, da ni mnogo kmetov, ki bi nalašč pritrgovali plačilo, temuč vse to izvira največ iz pozabljivosti. Če pa je v knjigi natančno zapisano, koliko se je obljubilo plačila in koliko že je delavec sprejel, potem ni mogoče več kake pomote, in delavec bo šel od kmeta zadovoljen, — ne bode ga klel in obrekoval, kakor se sedaj pogosto sliši med ljudstvom.

Toda ne samo gospodarstva stroške in dohodke zapisuje si kmet v knjigo, temuč zapiše naj si natanko tudi vse pridelke svojega posestva. To je jako koristno zategadelj, da lahko razvidi, ali napreduje z njimi ali ne. Zraven tudi spozna, koliko pridelkov potrebuje za dom in koliko mu jih ostane za kupčijo. Dosti je kmetov, ki v jeseni pridelke za nizko ceno prodavajo, spomladi pa jih večkrat morajo sami in za visoko ceno

kupovati. Sploh pa bo taka knjiga — kolikor stareja, toliko boljša — nadomestovala kmetu dobrega in skušenega prijatelja, ki mu bo krajšala večkrat dolgočasne ure in mu dostikrat kaj dobrega svetovala.

Pa ne samo kmetu je jako koristno zapisovanje stroškov in dohodkov svojih, tudi rokodelcem in drugim delavcem bi ono jako koristilo. Spoznali bi ob koncu leta, koliko so med letom zaslužili, in ko bi morebiti ne zapravljali, koliko bi si lahko prihranili za starost! To bi jih nagnilo k varčnosti, in marsikateri bi si tako opomogel, da bi si pozneje pridobil domače ognjišče ter bi se mu ne trehalo po svetu potikati s trebuhom za kruhom. Premislite si ta moj svét, dragi rokodelci, in ravnajte se po njem, pa boste videli že čez malo let, da vam bo veliko koristil.

* * *

Ne bom več našteval mnogih in raznih potreb ter koristij gospodarske knjige za kmeta, le toliko še rečem, kdor ima skrb in veselje do gospodarstva, imel bo v knjigi, ako si jo natančno piše in rabi, vsikdar dobrega svetovalca, kar je posebno mlajšim kmetom veliko vredno. Po jednej strani bo jih svarila pred razvadami, branila pred goljuhi in odkrivala vse rane gospodarstva, da se za časa popravijo; po drugi strani pa jih bo učila, kje in kako napredovati z dohodki, ter jih bogatila z izkušnjami.

Pohorski.

Cerkvene zadeve.

Prelat Fran Kosar.

(Konec.)

Druga božja pot v Trsat l. 1894. je bila zadnja njegova pot na zemlji. Kosar piše gospodu župniku¹⁾, ki je bil pripravljen, spremljati ga v morskó kopelj lko: »V Reki bi prenočila in se zjutraj peljala v Trsat, ker je nekaj časa bivala Nazareška ali Lavretanska Mati božja, in bi tako z božjo potjo pod varstvom Marije začela svoje zdravljenje«.

Preden se Kosar poda na pot, rešil je slednjo uradno pismo, tako, da ni niti enega ostal na dolgu. Tudi je uravnal vse svoje zasebne račune in jih izročil izvršitelju svoje oporoke, rekši: to je premoženje stolnega kapitola, to je moje, to je denar mojih služabnic, to je denar za tiste sv. maše, ki še jih nisem odslužil: da ne bo nobene zmote, če bi me ne bilo več nazaj. V četrtek (7. jun.) nam poštni vlak odpelje Kosarja na jug. Ravno osem dnij pozneje se vrača vlak, vozeč mrtvo truplo preblegega pokojnika.

O tem potovanju poroča nam spremljevalec: »Ko se vračava iz Trsata v Reko, vlije se grozna ploha, in menda je piš in dež rajnemu gospodu nekoliko škodoval. V Reki sva imela južino, in okoli dveh popoldne odlaziva na parobrodu proti Iki. Rajni gospod so bili na barki jako dobre volje; govorili so z raznimi ljudmi, zdaj hrvaški, zdaj nemški, zdaj laški. Ob petih prideva v lko. Predstojnik duhovnega sanatorija (zdravilnice) naju je sprejel v vrtu, usmiljene sestre naju pozdravijo pri vratih, oba bila sva prav vesela. Rajni gospod so imeli dve sobi v prvem nadstropju«.

»V soboto sva se predpoludne oba v morju kopala. V vodi se je rajnemu spodrknilo in prišli so pod vodo. Ročno jih primem za roko, jih vzdignem ter prašam, kaj da je? — ne odgovorijo mi ničesar. V nedeljo (10. jun.) jih je mrazilo, in zavoljo tega se niso šli kopat. Pri obedu in pri večerji so bili prav dobre volje. Po večerji so se pa v vrtu sprehajali ter Mariji

vezali — zadnjokrat — rožni venec; Mati breznaidežna pa je v nebesih pripravljala venec svojemu zvestemu sinu. Predno pa so se k počitku podali, šli so rajni še v kapelico obiskat sv. Rešnjega Telesa. Kdo bi mislil, da jim bo nebeški Ženin tako brzo — prav opolnoči — vrnil obisk?«

»Drugo jutro bilo nam je sumljivo, da rajnega ob določeni uri ni bilo v kapelo, da bi služili sv. mašo. Ravno sedim pri zajutruku, ko mi pride usmiljena sestra praviti, da gospod prelat čisto trdi v postelji ležijo. Mislin si, jih je pač božjast prišla, kakor drugekrati. Ko pa stopim v izbo, sodil sem, da spi; usta so zapreta, oči zatisnena in postelja lepo urejena, kakor bi zaspali brez vsacega smrtnega boja. Ko pa potipam roke, bile so mrzle; zopet jih potipam, a ostale so mrzle roke, ki so mi toliko dobrega storile. Zdravnik je sodil, da so rajni gospod umrli za kapjo in da so že okoli polnoči izdihnili svojo dušo.« —

Brzojavno poročilo o smrti prelata pretreslo je naša srea. Žalostne novice skoro ne moremo verjeti. Ko pa o naši britki zgubi ne moremo več dvomiti, skregali smo se z belo ženo, ki je ravnokar zbrisala smrtno koso, s katero je pokosila preblegega prelata. Nemila smrt, kaj si vendar storila! Zakaj je segla tvoja mrzla roka po tako dragem življenju? Zakaj si ugasnila luč, ki je v hiši božji tako svetlo gorela? Zakaj si pokosila cvetlico, ki je tako lepo dišala na slovenskem polju? Zakaj si ustavila bogoljubno srce, ki je tudi za drage brate bilo vsaki čas? Plakaj lavantinska škofija za svojim najboljšim delavcem v tvojem vinogradu! Razobesi slovenski narodni dom žalostno bandero, zrušil se ti je velikanski steber, in škoda je nepopisljiva!

Strašna smrt, če si hotela raniti veliko sre, nago-dilo se ti je! Kakor tat utrgala si v hišo stolnega kapitola ter pobrala najdražji zaklad. Veliko smo zgubili, a mogočnega priprošnika v nebesih pridobili. Tolaži nas pa naša sv. vera, ki nam zatrjuje: »da ljubezen nikoli ne mine«. Vezni ljubezni med nami smrt ni pretrgala, za to je pretopa njena kosa!

Dasiravno pa je prišel ženin opolnoči, vendar ni iznenadil duše modrega moža, nego našel jo je pripravljeno. To zlasti priča njegova oporoka od 10. junija 1889, ki se na čelu tako glasi: »O skrb! svojo hišo, umrl boš.«¹⁾ Mnoga znamenja vedno bolj pogosto ponavljajočih se nekdanjih boleznij me opominjajo, da število mojih dnij doteka ter mi nastaja dolžnost, po tem povelju božjega preroka oskrbeti svojo hišo, dokler sem pri čisti in zdravi pameti, kar tudi storiti hočem v naslednji lastnoročno pisani svoji oporoki«.

Živo obžalujemo, da raniki ni prejel sv. zakramenta za umirajoče, a od druge strani sigurno trdimo, da ni šel v večnost brez popotnice. Kolikokrat je v svojem življenju v zgovorni besedi priporočal ljudstvu in še zlasti tudi duhovnikom, naj pri vsakem sv. obhajilu napravijo dober namen, da njim bodi sv. obhajilo tudi popotnica, ako bi jih Bog utegnil naglo k sebi poklicati. Kosar je pa še dan pred svojo smrtjo maševal, in prav gotovo tudi sam ni storiti zamudil, kar je drugim priporočal storiti.

Pogreb prelata se je vršil 14. jun. izvanredno slovesno. Ob 11. uri dopoldne se je truplo pripeljalo skrbjo gospoda stolnega dekana²⁾, ki se je po mrliča potrudil v lko, iz južnega kolodvora v stolnico. Popoldne ob treh so bile v stolni cerkvi mrtvaške molitve. Slovo so ganljivo govorili sami milostni knezoškof, ki so potem tudi vodili sprevod na mestno pokopališče. —

Duhovnik po božji volji, vrli narodnjak, čisti značaj

¹⁾ IV. Kralj. 10, 1.

²⁾ Lovra Hrg.

¹⁾ Duhovni svetovalec Peter Erjavec.

— Bog ti daj večni mir in večna luč ti naj sveti! Na veselo svidenje nad zvezdami! —

Kanonik dr. Iv. Križanič.

Mili darovi, nabrani za prebivalce ljubljanske škofije, po potresu poškodovane. I. Dekanija Maribor na l. Dr. br. Maribor-stolnica fl. 84:45, Maribor (cerkev sv. Alojzija) fl. 7:66, mariborski gg. bogoslovci fl. 18:04, g. prof. dr. Sedlaček v Mariboru fl. 5—, Maribor-predmestna fara fl. 32:13, Sv. Peter pri Mariboru fl. 50—, Sv. Barbara blizu Vurberga fl. 5:50, Sv. Marijeta pri Pesnici fl. 30—, Selnica fl. 27—, Kamnica fl. 33:50, Sv. Križ nad Mariborom fl. 13—. II. Dekanija Celje. Celje (mestna cerkev) fl. 79:32, (nemška cerkev) 17:76, (sv. Jožefa cerkev) fl. 50—, (mestni duhovniki) fl. 52:87, Gotovlje fl. 7:50, Žalec fl. 32—, Galicija fl. 10:05, Griže 26—, Sv. Peter v Savinski dol. 25—, Polzela 61—. III. Dekanija Kozje. Kozje 15—, Sv. Peter pod Sv. gorami fl. 20—, Podsreda fl. 5:12, Podčetrtek fl. 20:50, Sv. Vid pri Planini fl. 5—, Olimije fl. 7—, Dobje 5—, Pilstani fl. 20—, Buče fl. 10—, Polje 15:08, Zagorje fl. 5:50, Preborje 10—, Planina fl. 5—. IV. Dekanija Dravsko polje. Hoče fl. 29:85, Cirkovci fl. 30—, Sv. Lovrenc na Drav. polju fl. 10—, Sv. Janž na Drav. polju 10—, Slivnica fl. 33—, Fram fl. 10—. V. Dekanija Braslovče. Braslovče fl. 50—, Vransko fl. 24—, Sv. Pavel v Savinjski dolini fl. 40—, Šmartin na Paki fl. 42:51, Sv. Jurij pod Tabrom fl. 41:52, Sv. Andraž nad Polzelo fl. 30—, Gomilsko fl. 7:50, Reka fl. 8:14. VI. Dekanija Konjice. Konjice (v cerkvi nabr.) fl. 55:87, (po vaseh nabr.) 44:17, (križevska družba za Vodiče in Repnje) fl. 17—, Prihova fl. 16—, Čadram fl. 33—, Loče 45 fl., Sv. Kunigunda na Pohorju fl. 22—, Žiče fl. 7:96, Skomarje fl. 5:88, Stranice fl. 12—, Kebejl fl. 6—, Sv. Jernej fl. 25—. VII. Dekanija Velikanedelja. Velikanedelja fl. 28:43, Ormož fl. 40—, Središče fl. 18—, Sv. Miklavž pri Ormožu fl. 26:90, Svetinje fl. 12:40, Sv. Tomaž pri Vel. Nedelji 21—, Sv. Bolfenk na Kogu fl. 10—. VIII. Dekanija Jarenina. Jarenina fl. 53:70, Sv. Jakob v Slov. gor. fl. 20—, Sv. Ilj v Slov. gor. fl. 38:18, Svičina fl. 16:04, Sv. Jurij pri Pesnici fl. 5:52, Spodnja Sv. Kungota fl. 8—. IX. Dekanija Sv. Lenart v Slov. gor. Sv. Lenart v Slov. gor. fl. 50—, Sv. Ropert v Slov. gor. fl. 26—, Sv. Trojica v Slov. gor. fl. 70—, Negova fl. 40—, Sv. Benedikt v Slov. gor. fl. 24—, Sv. Ana na Krembergu fl. 36—, Sv. Jurij v Slov. gor. fl. 31—, Sv. Bolfenk v Slov. gor. fl. 28—, Marija Snežna na Velki fl. 17:10. X. Dekanija Ljutomer. Ljutomer fl. 15—, Sv. Jurij na Ščavnici fl. 20—, Sv. Peter pri Radgoni fl. 40—, Sv. Križ pri Ljutomeru fl. 32—, Malanedelja fl. 13:37, Sv. Anton v Slov. gor. fl. 17—. XI. Dekanija Marenberg. Marenberg fl. 5—, Brezje fl. 12—, Muta fl. 5:50, Pernice fl. 2—, Sv. Ožbalt fl. 6—, Sv. Jernej v Radvanji fl. 1:50, Sobota fl. 5—, Remšnik fl. 15—. XII. Dekanija Maribor na d. Dr. br. Sv. Magdalena fl. 47:50, Lembah fl. 24—, Ruše fl. 50—, Sv. Lovrenc v Puščavi fl. 24:22, Sv. Marija v Puščavi fl. 30—. (Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Vez gorice.

(Dalje.)

Trsje v gorici pa povezuje: b) na kolje. Velike stroške in skrbi dela gospodarju kolje; vendar pa najlepša gorica ima žalosten obraz brez zadostnega kolja. Dober vinogradnik bi moral kolja imeti za eno leto naprej pri-

pravljenega, da se lepo posuši in da ga imaš drugo leto k redu pri kopi, ko ga najlože k trsu postaviš. Nekateri velijo na zimo iz gorice odnesti kolje, naj bi nepotrebno ne prhnelo v zemlji. Pa po naših mislih kolje najhujše trpi spomladi in jeseni v mokri zemlji ob deževju; ko je zemlja pa zmrznjena — po zimi pa ne. Trs tudi po zimi svojo podporo potrebuje, da ga sneg ali ljudje ne polomijo; zato gospodar trgavcem zapoveduj, da ti kolje, če treba, stavijo o trgatvi. Kolje iz gorice odnesti ali na kup v gorici naložiti bi le tačas kazalo, ako si jeseni rez opravil. Da bo kolje dalje trepežno, ga v ognju opali ali s tērom namoči; tako se ga mokrota manje prime, in bo trikrat trepežnejše, kakor sicer.

Tudi je treba, da si dobro in trepežno kolje oskrbiš. V sili rabijo vinogradniki na ubožnih krajih vrbovo kolje. Vrba je puhlo in slabo drevo, zato tudi vrhov kol ne more kaj prida biti. Rad se sloči, zlomi in hitro zagnije. Pa boljše nekaj, kakor nič; zato si vrbe pod gorico okoli zvirnečine nasadi ali za potokom, da boš vsaj za silo podpreti mogel svoj trsek, ki težko drži velike grozde. — Boljše je kolje iz neroda ali akacije (trna). Ta trn rad in bujno raste, ima precej trd les, ki ti vsako tretje leto daje dobro kolje. Ako imaš prostora, nasadi ga, pa ne blizu njive ali gorice, ker korenine daleč poženejo, iz njih pa novo steblo sredi gorice ali njive priraste, ter se tako močno zaplodi, da ga težko kdaj več izkrčiš popolnoma. Sicer pa je prav dobro drevo: bučelicam daje cvet dobro pašo, kolarjem pa les obilno denarja, in gospodinje tudi rade porabijo dišeče cvetje za okusno cvrtje.

Navadno rabimo kolje iz smreke, kalano ali žagano. Žagano pa se rado prelomi, če ga nekoliko močnejše hočeš v zemljo utrditi. Zato žaganega kolja radi ne kupujemo; tudi kalano ni vsako dobro ali trepežno; bolj ko je belo, slabejše je, ker ima malo smole in brž sprhni. Tako je kolje iz hojke. Boljše je kolje iz bora, ki se na svoji rudeči barvi hitro spozna; samo da ga pretanko kalajo, kakor bi ga hoteli za spalnice porabiti. Ob Dravi na koroški železnici je mnogo koljarjev, ki kolje delajo in z njim barantajo ali tržijo. Nabašejo si splav ter se po Dravi premikajo mimo Maribora, Ptujia proti Zavrču in Bog vé, kam na tuško mejo. Ti plavičarji nam veliko dobroto učinijo, ko nam kolje pred nos pripeljejo; sicer se nam drago dozdeva po 9—12 gld., pa njihov trud in potroški še brž plačani niso. Po železnici pa je pošiljatev nekoliko dražja; ali pri velikem nakupu še le najcenja ali dober kup. Ako hočeš kolje imeti, obrni se do g. Martini v Marenbergu, g. Pahernika v Vuhredu, do g. J. Mecingerja v Vuzenici, do g. J. Pernata v Dravburgu, in mnogo drugih; oni ti bodo kolje poslali, če je treba v Ljutomer, Središče ali Brežice. Če si ob Dravi, vzami celi splav za 120 gld.; kar eno leto ne porabiš, si za drugo prihrani ali pa mejašu prodaj. Prakolje ali kratko in odprhnelo kolje pa naj viničar porabi, ker rado gori.

Močna podpora za z grozdem obložen trsek je nadalje tudi kol iz starega hrasta. Hrasti so nedaj bili kinč naših logov; mnogoteri ljudje so si to ime prisvojili za svoje rodovinsko ime ter so se zaradi svoje moči začeli imenovati in pisati: Hrastnik. Le po krivem so si Nemci za svojo odliko zbrali hrast, hrastov list in pa želod, kakor da bi le na Nemškem svinje gonili v žir. Slovenci razločujemo dve vrsti hrastja: pravi hrast (*quercus pedunculata* ali pa *qu. senili flora*) in pa cer (*quercus cerris*). Pravi hrast ima svojo prednost po sadu in lesu. Hrasta ne podiraj, dokler je zdrav. Ko pa mu drobovina začne gniti, mu pokaži sekiro, jezer zobov — žago, drugače ga še podrl ne boš. Če ga ne moreš prodati, naredi si kolja za svojo gorico, ki ti bo

trsek podpiralo svojih 15 let. Mladega hrasta ali cera ne sekaj, ker ti dá dobro nastelj, oziroma gnoj. In le želeti bi bilo, da bi gospodarji svoje golečine v logih zopet z želodom nasejali.

Najžlahtnejši pa tudi najdražji kol je iz kostanja. Dober gospodar vse prej poseka, predno se zdravega rodnega kostanja loti. Sicer kostanj povsod ne raste in želi nekoliko višji prostor, da more čez druga drevesa gledati. Najdemo ga navadno na gorah blizu goric, kate- tere ljubi in ž njimi tekmuje. Kadar namreč gorice zelenijo, poganja tudi kostanj, kadar one cvetejo, tudi ta omamljivo zadiši, ko one dozoriijo, se tudi kostanjeva jezica razpoči. Kostanji so sploh priljubljena jed, ki se z moštom mora zaliti, dasiravno so težko prebavljivi; kuhani pa še celo škodljivi takim, kateri imajo prhka pljuča. Les pa je grozno trpežen. Jezerka takega kolja stane 17 gld., pa ga še dobiti ni. Le okoli Makolj še se v množini nahaja. Le kadar gorici senco dela ali prepir med mejašema, ali kadar je že votel ali slabe in pozne sorte, tedaj kostanj posekaj; drugače pa naj raste, ker daje dobro nastelj, masten žir in dragi promet. Naša dva kostaničarja razpošljeta tega sadu za 5—6 jezer goldinarjev vsako leto križem sveta. Posebno dragi so rani kostanji ali kvatrški. Gospodarji, gojite jih!

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 1. junija v Poličanah (svinjski sejem), na Slatini in na Starih sv. gorah. Dne 4. junija v Ločah, Mozirju, Laškem trgu, Ljutomeru, Radgoni in Marenbergu. Dne 5. junija na Ptuj in v Imenem (svinjski sejem). Dne 6. junija pri Sv. Heleni na Slivnici, v Račah, pri Sv. Marjeti ob Pesnici, pri Mali Nedelji in na Bregu pri Ptuj. Dne 7. junija v Kapelah blizu Brežic in na Spod. Polskavi (svinjski sejem).

Dopisi.

Iz Gotovelj. (Poročilo) XVII. občnega zbora društva »Kmetovalec«, ki se je vršil dne 19. maja t. l. Zborovanje se je pričelo ob četrti uri popoldne. Ljudstva se je zbralo v kljub slabemu vremenu veliko. Predsednik, g. Tone Goršek, pozdravi vse navzoče in otvori zborovanje. G. J. Belé prav praktično podučuje o gojenju in važnosti ameriške trte. Govor g. Iv. Kača je bil zanimiv. Priporočal je namreč, kako naj bi kmetje krmili in zdržavali govejo živino, katera je pri nas zelo zanemarjena. Gosp. predsednik se nato v imenu društva gosp. govornikoma zahvali. Iz društvenega poročila pa smo slišali sledeče: udov šteje društvo 10 častnih, 5 ustanovnih, 62 rednih in 95 podpornih, vkup 172 udov. Odbor društva je imel tekom leta 6 odborovih sej, v katerih je razpravljaj in sklepal o vsakovrstnih zadevah. Dalje sta se vršila tudi pretečeno leto 2 občna zbora. Kakor se je tudi že po časnikih poročalo, priredilo je tudi društvo »Kmetovalec« preteklo jesen dokaj imenitno sadno razstavo. Dohodke je imelo društvo preteklo leto naslednje: letnine in ustanovnine se je nabralo 69 gld. 77 kr. Dohodki društvenega orodja 8 gld. 35 kr.; g. dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju, je poslal 40 kron s prav lepim pozdravom, za kar se mu v imenu društva srčno zahvaljujem. Stroškov je bilo to leto 75 gld. 19 kr. Vseh dohodkov do imenovanega zbora bilo 557 gld. 37 kr. Stroškov pa 554 gld. 76 kr.; ostanek v blagajni 2 gld. 61 kr. Društvo ima tudi precej lepo knjižnico z okoli 300 knjigami ter mnogo časnikov vsakovrstne vsebine. Društvena drevesnica se je povečala zopet za 700 drevesc ter šteje sedaj okoli 3 tisoč, večidel že cepljenih drevesc. Pri volitvi novega odbora

je bil zopet izvoljen večinoma stari odbor in sicer: Tone Goršek predsed., Anton Cilenšek predsed. namestnikom, Davorin Antloga tajnikom, Franjo Baš blagajnikom, Ivan Zupanc tajnik. namestnikom in knjižničarjem, Franjo Vizovišek blagajnikov. namestnikom in nadzornik društvenega orodja, Andrej Antloga, Blaž Brinovec in Radoslav Baš odbornikom. Tudi poštene zabave se ni manjkalo. Naš domači poet Fr. Vizovišek nam je deklamoval zopet svoje nove zabavne poezije, na kar mu je sledilo živahno odobravanje. Pevci »Sloven. katol. delav. društva« v Žalcu pa so nas prav povoljno zabavali s krasnimi pesmami. Zahvaljujem se tem potom vsem dosedanjim sodelovateljem in podpornikom ter prosim, da bi tudi zanaprej društvu naklonjeni ostali. Ker namerava društvo prihodnje leto ustanoviti tudi ameriško trtnico, opozarjam vse domače ude in vinorejce, da se društva še zvesteje oklenejo, prosim pa tudi vse prijatelje in veščake vinoreje, da nas tudi v tem zelo potrebnem podjetju ne zapustijo. Davorin.

Iz Ribnice na Pohorju. (Protest.) Lani je gospod c. kr. gozdar v Slovenjem Gradcu spoznal potrebo, da se sme iz gozda, kateri je lastnina župnijske cerkve sv. Jerneja v Ribnici, prodati nekaj dreves, ki so škodljiva mladim rastlinam. Taka drevesa je s privoljenjem višje oblasti c. kr. gozdar sam pokazal, da so se zaznamovala. Tukajšni bajtar Blaže Lopert, kateri nima toliko svojega zemljišča, da bi pol vagana krompirja mogel na svojem nasaditi, pa vloži tožbo proti c. kr. gozdarju in cerkvenemu predstojništvu na c. kr. glavarstvo v Slov. Gradec, da je cerkveni gozd v mladi rasti in ga je škoda iztrebiti. Kje se je ta Lopert gozdarstva učil, da bo to bolj znal, kakor c. kr. gozdar? Morda takrat, ko je pri Hamcu močnik kuhal in po Ribnici ostanke od hiše do hiše beračil? Ako ta bajtar našo častito duhovščino črni, kakor da namerava gozd prodati, dela s tem čast. gosp. župniku res veliko krivico! Da bo pa ta bajtar nam branil cerkev povekšati, kar je močno potrebno, pa menimo, da ne bo šlo. Mi pa spoznamo potrebo povekšanja cerkve, zato bomo tudi nekaj dreves iz cerkvene hoste oddali in Loperta zato ne bomo vprašali! Več faranov.

Iz Ormoža. (Velika Nedelja in nemški »fejerber«.) Mnogokrat smo poudarjali, da je gosp. Nadler človek velike energije. Prej se je tožaril vedno s kmeti ter jim pokazal svoje zobe, sedaj pa jih hoče osrečiti s »fejerberom«. No, da je imel pri tem namen, postati »hōpman« velikonedeljske garde, mu nikdo ne more zameriti, tudi mu ne bo nikdo oporekal zmožnosti, ker ni nikoli nosil »suknje bele« in »puškice nabasane.« Nadler je rojen za pravdanje, kakor za »fejerber-hōpmana«. Koga drugega pa bi tudi naj volili? Morebiti šepavega gospoda krčmarja? Ljudje si pripovedujejo dosta smešnic o njem. Ko so baje pri ekserciranju nekoliko prena-glo sopihali za svojim »hōpmanom«, zaostajal je ta krčmar, in njegov prednik drl se je na vse grlo: »Longsam, longsam, gosp. A. so malo betežni!« Da bi popravili utis teh slovenskih besed, upila je cela četa junaki: »Gut heil!« — Drugi gosp., kateremu bi radi preiskali »fejerberske« obisti, je trgovec Škvorec. Moramo v resnici reči, da živijo na svetu čudni in smešni ljudje. Jeden istih je tudi gosp. Škvorec. Živi se od slovenskih grošev, in vendar je bil on jeden glavnih bojevnikov za nemški »fejerber« ter si pridobil žalostno slavo slovenskega odpadnika. Moralo bi se mu samo nekoliko občutiti dati, koliko Nemcev šteje Velika Nedelja. Zdravilo za tega gospoda, kakor tudi za druge »fejerberske« obrtnike in krčmarje, bil bi ta moj nasvet: Noben zaveden Slovenec ne kupuj blaga, ne obiskuj krčem, ne dajaj dela nemškim »fejerberistom«, — potem bo isti kmalu pokopan! — Drugih članov »fejerbera« nočem danes več predstavljati.

Sosebno ne bi rad kvaril teka »unterhopmanu«, gosp. Meško, kateri bo menda od sedaj tudi »purgamejster« in ne župan. — Da se ne bomo vedno bavili z »nemškimi fejerberi«, moramo končno omeniti poštenjakov, kojim ni narodnost deveta briga, ampak svetinja, za katero se bojujejo, mislim vrle velikonedeljske sosede Trgoviščane. Komaj se je razglasila ustanovitev »fejerbera«, začeli so misliti na ustanovitev slovenskega gasilnega društva. Začetek je bil težaven, od kod pomoči? Nemški viteški red je odklonil njihovo prošnjo za podporo; ali pomoč je prišla. Slavna ormoška posojilnica je dovolila gasilnemu društvu za Trgovišče 200 gld. Ta svota seveda ne bo zadostovala za najpreve potreščine, kako še le za nabavljanje potrebnega gasilnega orodja in društvene obleke. Nadjamo se, da bodo tudi naše narodne posojilnice in okrajni zastopi po drugih krajih, kakor tudi naši narodni velmoži prihiteli na pomoč temu slovenskemu društvu, katero bo mogočen bran proti nemškemu »fejerberu« pri Veliki Nedelji. Živelo gasilno društvo v Trgovišču, prvo slovensko v našem okraju!

Z Zdol pri Kozjem. (Bog nas tepe.) Prav obilo sta nam obetala sadno drevje in vinska trta; toda sneg dne 16. maja nam je skoraj vse upanje uničil. Kolikor pa je vinskih mladik snegu ostalo, popalila jih je dne 18. maja slana pri dolinah, v hribovitih krajih ne toliko. Sneg je ležal cele tri dni na zemlji, ker je bil pol metra visok zapadel, ter je tudi rž precej pomandral in polamal. To znatno škodo so šli župan in odborniki pregledovat in cenit, ter so cenili samo v naši občini za več tisoč goldinarjev. Menda ga ni v naši občini sadnega drevesa, da ne bi bilo nekoliko poškodovano. Ljubi Bog naj nam to stoterno blagoslovi, kolikor še je ostalo! Mladi ljudje pa ne bodemo nikoli pozabili te hude sibe, katero nam je Bog poslal l. 1895. Bog se nas usmili!

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (Naše ljudstvo) rado prebira koristne knjige in časopise ter si s tem bistri um in blaži srcé. Dokaz nam je v prvi vrsti slavna družba sv. Mohorja; udov so pri nas nabrali letos 126, za 24 več od lani. To je lepo število, ako pomislimo, da je jedna velika občina Rožengrunť že popolnoma v nemških rokah; akoravno znajo slovenski, vendar družba tam ne najde udov; zatoorej je za ostali del število 126 častno. Matica slovenska šteje pet udov. Slovensko časopisje je razširjeno sledeče: »Slov. Gospodar« 15, »Dom in Svet« 5, »Detoljub« 6, »Domovina« 4, »Domoljub« 2, »Cvetje« 2, »Rimski katolik« 2, »Vrtec« 2, »Slov. Svet« 2, »Mir« 1, »Kmetovalec« 1; torej 42 iztisov raznih časopisov zahaja k Sv. Ani. V tem oziru posnemanja vredno; ne puščajte v nijedno župnijo nemško-liberalnih časopisov, kakor so n. pr. »Tagespost«, »Marburger Zeitung«, »Deutsche Wacht«, »Tagblatt«, ter slovenskega »Štajerskega kmeta«! Vsega tega mi ne berémo, vendar še živimo brez teh — evangelijev! —k—

Iz Slov. goric. (Pariz, ne Ljubljana!) Med našim ljudstvom se trosi laž, da so v Ljubljani na veliki petek s pečenim prašičem uganjali bogoskrunske burke, ter ga potem — požrli. To pa ni res, to se je žal, letos godilo v Parizu na Francoskem pod predsedništvom zloglasnega dr. Robina. Napravili so takó: V gostilnici so na mizo postavili mrtvaško trugo in v njo ražen s pečenim prašičem. Nad trugo so napravili rudeč križ. Godci so igrali žalostinke. Prižgali so svečo in jo prašiču v gobec vtaknili; potem so na nosilnici nosili za križem prašiča po gostilnici, tudi v duhovnika se je jeden našemil in s klobaso druge kropil. Takó so zaničevali cerkvene obrede in Kristusa! Potem so zraven drugih mesnih jedij tudi prašiča — požrli! Toliko v

obrambo tako hudo prizadetih in toli podpore potrebnih Ljubljancanov! Parižane bode pa Bog gotovo kaznoval, kakor l. 1871., ko so morali celó podgane jesti! —k—

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so dne 24. maja slovesno vsprejeli novega ruskega poslanika, grofa Kapnista. — V državnem zboru je poslanec Fr. Robič priporočal, naj bi mali posestniki bili oproščeni osebne dohodarine, zato je nasvetoval, naj nastopi dolžnost napovedbe za osebno dohodarino pri dohodku 1500 gld. in ne pri 1000 gld.; pa njegova ni obveljala. — Zadnji ponedeljek je bil velikanski shod dunajskih katoličanov, ki so izrekli zapnico papeževemu nunciju Agliardi.

Češko. V nedeljo je bil shod zastopnikov čeških mest v Pragi. Vsprejeli so resolucijo, naj se odpošlje peticija državnemu zboru, da se spremeni davčna preosnova v prid občin, da se tem popolnoma ali vsaj deloma vrne užitina in da znižanje davkov ne bi uplivalo na volilno pravico.

Šlezijško. V glavnem mestu, v Opavi, so liberalci pri občinskih volitvah propadli v 3. in 2. razredu, pri volitvah v 1. razredu pa so vrgli puško v koruzo. Vsled tega so bili voljeni antisemitje in jeden češki konservativec.

Štajarsko. Cesarski namestnik, baron Kübeck, bode junija praznoval petindvajsetletnico svojega namestnikovanja. Baron Kübeck je zastopal svojo oblast zmerno in resno ter nepristransko in se trudil, biti pravičen tudi Slovincem. — O binkoštik bode v Gradcu deželna konferencija (posvetovanje) vseh štajarskih socialističnih društev.

Koroško. Pred 14. dnevi je izginil Janez Kušej v Vetrinji, zapustivši precej dolgov. Bil je hud nemškutar in podpredsednik »bauernbunda«. — Katoliško delavsko društvo so ustanovili v Št. Lenartu v Labodski dolini.

Kranjsko. Dopolnilne občinske volitve v Ljubljani se mirno vršijo, ker sta se katoliška in narodna stranka zjedini. Daj Bog, da se vrne popolna sloga med kranjske Slovence! — Na shod dolenjskega katol. političnega društva v Kostanjevici je prišlo kaci 800 mož. Govorila sta dr. Marinko o liberalizmu in dr. Žitnik o socialnem vprašanju.

Primorsko. Na Goriškem bodo o binkoštih ustanovili posojilnice na teh-le krajih: v Bovcu, Kobaridu, Kanalu, Komnu in Sežani. — V pazinski mestni skupini je bil za deželnega poslanca izvoljen Italijan Constantini z 223 glasovi, v Izoli in Kopru Italijana Bartoli in Gambrini, v voloskem okraju pa slovanski kandidat dr. Andrej Stanger.

Hrvaško. Dne 23. maja so odkrili v Zagrebu krasen spomenik pesniku Preradoviću. Bila je velikanska slavnost. — Senjskim škofom bode imenovan rektor zagreškega vseučilišča dr. Ante Maurovič, učen in pobožen duhovnik.

Vnanje države.

Rim. Ogerska vlada je zahtevala, naj se dunajski nuncij Agliardi odstrani; toda papež tega niso hoteli privoliti. Neki časnik poroča, da se je ogerska vlada udala, in je torej vsa zadeva poravnana.

Italijansko. Volitev v poslansko zbornico dne 26. maja je Crispi lahko vesel. Od 508 poslancev bode mu vsaj 326 prikimalo. Le nekaj Crispija ne veseli; da so namreč izvoljeni njegovi največji nasprotniki, med

drugim tudi Giolitti, ki bodo v zbornici na dan vlekli vse njegove grehe.

Francosko. V Clermond-Ferrandu se je nedavno slavila 800letnica križarskih vojsk. V slavnostni pridigi je dominikanec Monsabré pozival skofo in ljudstvo na križarsko vojsko 19. veka, na vojsko proti brezbožnikom, izsesovalcem in prostozidarjem, — in le-ti sedaj vladajo Francosko.

Nemško. Državni zbor se je 24. maja zaključil. V zadnji seji so agrarci hudo napadali vlado ter trdili, kar tudi drugod velja, da vse nima nobene vrednosti, kar je vlada storila za kmetijstvo. Vlado so le narodni liberalci zagovarjali, pa dovolj nerodno.

Bolgarsko. Zbornična komisija je te dni zabranila Stambulovu pot v inozemstvo. Ta komisija preiskuje delovanje prejšnje vlade, in Stamblov bi se rad tej preiskavi odtegnil.

Srbsko. Vseh novejših srbskih političnih homatij so krivi Milanovi dolgovi. One dni se je zvedelo, da mora bivši kralj Milan v treh mesecih plačati celih 5 milijonov frankov dolgov!

Turško. Listi poročajo, da je carigrajski patrijarh, poglavar grške cerkve, naročil trem bogoslovcem, da sestavijo odgovor na papeževo pismo o združenju pravoslavne cerkve s katoliško. To je prvi slučaj, da je grški patrijarh stopil v razgovor z rimskim papežem.

Azija. Kitajci so ravno mislili izročiti otok Formozo Japoncem, ko se je ta otok proglasil za samostojno republiko ali ljudovlado. Kdo je Formozane k temu podkuril, še se ne vé. Morda kaka evropska država, da prepreči mirovne pogodbe med Kitajci in Japonci; bržčas po so to storili Kitajci.

Amerika. Kakor znano, se je otok Kuba spuntal zoper svoje gospodarje, Španjce. Pred dobrim tednom pa so le-ti velik uspeh dosegli. Imeli so hud boj z ustajniki, in v tem boju je padel glavni vodja ustajnikov, Marti. Španjci upajo, da bode sedaj kmalu konec ustaje.

Za poduk in kratek čas.

Potres na Kranjskem.

(Po lastnem ogledovanju spisal J. Žičkar.)

»Slov. Gospodar« je že v mnogih člankih popisoval grozno nesrečo, katera je zadela vsled potresa belo Ljubljano. Toda treslo se ni samo glavno mesto Kranjske, ne le samo v stolnici so pokale hiše in cerkve; neznan podzemeljska moč je napravila tudi izven Ljubljane po trgih, vaséh in kmetskih selih neprecenljivo škodo. Da bi se o tem z lastnimi očmi vsaj nekoliko prepričal, podal sem se 12. majnika v Ljubljano, dan pozneje pa pogledal nekatere kraje v kamniškem okraju.

Ce se voziš mimo Zálóga, ki je prva železnična postaja od Ljubljane proti Zidanemu mostu, poglej iz železničnega voza proti zapadu; zvonika pri cerkvi Device Marije ni več, vsled potresa je bil ves razdjan in so ga morali podreti. Iz Ljubljane ti podam le par prizorov. V nedeljo, 12. majnika pridem proti večni luči v Trnovsko predmestje. Kar zagledam na ulici trumo ljudstva, ki glasno s svojim duhovnikom moli pred kapelico Matere božje lavretanske litanije. Obhajale so se šmarnice na cesti; prelepa farna cerkva trnovska je razpokana in zaklenjena. Farna služba božja se obhaja vsled tega v bližnji kapelici. Poleg župne cerkve so postavili lično utico, v kateri visi 5 zvonov, katere so sneli iz razdjanega zvonika.

Obiskal sem tudi Marijanišče. To vam je velikanska hiša, katero so pozidali z milimi darovi dobrot-

niki mladine, da se v njej izgojujejo v krščanskem duhu siromašni dečki. Pred potresom jih je bilo tamkaj 170; vsled potresa so jih morali odpraviti 100. Večinoma vse izbe in hodniki so razpokani; vsi oboki so podprti z močnimi trami. Ali najbolj grozen je pogled v domačo, poprej tako krasno kapelico. Strop je poknil od kora proti oltarju ter se znižal; podprt je z močnimi trami. — Stopiva še v cerkev Srca Jezusovega! Velika razpoklina na stropu od vhoda proti oltarju je hudo poškodovala to zalo hišo božjo.

Poglejmo zdaj nekoliko v ljubljansko okolico. V Medvodah, ki so druga postaja od Ljubljane na gorenjski železnici, izstopim iz železničnega voza. V tej vasi bodo kmalu popravili škodo, katero je napravil potres na hišah tudi tukaj.

Pot me pelje mima Smlednika skozi razpokano vas Zapóge v Vodice. Čitali smo v časnikih, da v Vodicah so najhujše treskale neznane podzemne moči. Trdijo, da tukaj sta skupaj treščila dva sunka, vsak od nasprotne strani. Se pa tudi očitno poznajo grozoviti nasledki teh sunkov. Zvonik župne cerkve je vse križem razpokan. Stene v župnišču (farovžu) so odtrgane ena od druge; groza me je bila, hoditi po izbah. Pa to še ni najhujše. Stopim v župno cerkev sv. Marjete. Oj, kako krasna je bila poprej! In zdaj? V sredi cerkve zagledaš velik kup opeke in kamenja; med strašnim potresom se je kos cerkvenega stropa udril in razsul. Skozi velikansko votlino na oboku gledaš na cerkveno streho. Vse cerkvene stene so razpokane. Kako grozna je bila moč potresa tukaj, spoznaš iz tega, da je po potresu ležal stranski oltar na cerkvenih klopeh. Škodo te cerkve so cenili že trikrat: prvokrat na 20.000 gold., drugokrat na 30.000 gold. in tretjokrat na 36.000 gold.; to je: šest in trideset tisoč goldinarjev! Razdžano je celó obzidje okrog cerkve. Blizu župne cerkve stoji kapelica, v kateri se zdaj opravlja služba božja za vodiško župnijo.

Kaj pa kmetske hiše po tej vasi? »Poglejva si le eno — vsaj je drugih 30 ravno tako razdžanih«, mi rečejo gospod župnik. Izpraznjena je; kako bi neki ljudje mogli v njej prebivati? Pa saj to ni več hiša; dve steni sta zginili; kup kamenja in opeke ti kaže mesto, kjer so pred kratkim prebivali srečni ljudje. Zdaj se potikajo po podih. Res, ubogo, nesrečno ljudstvo! Zdaj v tem groznem mrazu prenočevati na ostrem zraku! Vendar sreča v nesreči: Da si ravno so se udirali stropi in stene, se vendar v vodiški župnji ni ponesrečil nobeden človek; ubilo se je pa nekaj glav živine.

»Kdo se bo nas usmilil?« zdihujejo ti reveži klaverno in obupno. »V mesto pošiljajo darove, nas bodo pa pozabili«. — »Ne bodo vas pozabili; tudi vam se bo pomagalo«. — »Kedaj boste pa začeli popravljati svoja poslopja?« — »Kedaj? ko bi tudi imeli denarjev, zdaj ne moremo; kajti vsi zidarji so odšli v Ljubljano«.

Omenim še to-le. Tisto grozno noč so bili ljudje po Vodicah tako prestrašeni, da so sploh pričakovali sodnega dne. Na ves glas so torej molili grevengo ter klicali: Jaz ubogi grešnik... in prosili svoja dušna pastirja: »Gospod, prosimo za vesoljno odvezo!«

Iz Vodic se podam v Repnjo. Repnje so zaslovele po naših krajih po zavodu šolskih sester iz mariborske materine hiše; tam imajo dvorazredno dekliško šolo. V nekem časniku*) sem čital, da je samostan šolskih sester v Repnjah tako razdžan, da se dvomi, je-li se bode kedaj več pozidal. Hvala Bogu, da temu ni tako! Hiša, v kateri prebivajo pobožne nune in imajo svojo dekliško šolo, je bila res poškodovana vsled potresa; pa

*) „Südst. Post“.

13. majnika, ko sem bil ondi, je bilo poslopje že vse zvezano in popravljeno. Tamošnja cerkva je pač zelo poškodovana; božja služba je v njej prenehala. Toda menim, da jo bodo že zopet zvezali z močnimi železnimi vezmi, med tem, ko bodo brez dvoma morali župno cerkvo v Vodica podreti. Hiše po Repnjah so tudi vse razpokane; enako tudi po sosednih vaseh: v Polju, v Selu, Golu, v Kosézah, Utiku, Bukovici in Skaručini. Čas mi ni pripuščal, da bi obiskal še druge kraje v kamniškem okraju, ki so blizu tako, kakor Vodice, silno poškodovani. Škoda v kamniškem okraju se ceni čez jeden milijon goldinarjev.

Podal sem se preko Kranja k Mariji Pomagaj, da se zahvalim Bogu in Mariji, da so naši kraji na Štajarskem bili obvarovani tolike škode in nesreče, ki je zadel naša brata na Kranjskem.

Smešnica. Berač poprosi gospoda darú. Gospod mu reče: »Vi bi še lahko delali!« — Berač se pa odreže: »Berača siliti delati je ravno tako, kakor mačka siliti orati!«

Razne stvari.

(Sv. birma in kanonična vizitacija.) Mil. knezoškof bodo letos v naslednjih krajih birmali: V dekaniji Maribor d. br. Dr.: dne 17. junija pri Sv. Magdaleni (samo kanonična vizitacija), dne 20. v Lembahu, dne 23. pri Sv. Lovrencu v Pušavi, dne 24. pri D. M. v Pušavi in dne 29. v Rušah. V dekaniji velikonedeljski v Središču dne 4. julija, dne 6. pri Sv. Bolfenku na Kogu, dne 7. pri Sv. Miklavžu, dne 8. v Svetinjah, dne 9. v Ormožu, dne 10. pri Veliki Nedelji in dne 11. pri Sv. Tomažu. V dekaniji završki dne 28. julija na Zavrču, dne 29. pri Sv. Barbari v Halozah, dne 30. v Leskovcu, dne 31. pri Sv. Vidu nize Ptuja in dne 1. avgusta pri Sv. Trojici v Halozah.

(Cesar na Štajarskem.) Nj. veličanstvo svetli cesar pridejo na binkoštni torek, dne 4. junija, ob 7. uri zjutraj v Gradec. Ob 11. uri dopoldne bodo pri otvorjenju novega vseučilišča. Gradec zapustijo v sredo, dne 5. junija večer ob 8. uri.

(Potrjenje.) Svetli cesar so potrdili izvolitev Alfreda barona Moskona načelnikom in g. Gustava Del Cotta njegovim namestnikom v okrajnem zastopu brežiškem; nadalje g. Jožefa Zelenika načelnikom in g. Simona Ožgana njegovim namestnikom v okrajnem zastopu ptujskem.

(Najlepši spomin za birmance) je gotovo »Duhovni Vrtec«. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo na 250 straneh ima še poduk za sv. birmo in 169 svetih pesmij. »Duhovni Vrtec« velja v usnje vezan z zlatim obrezom 85 kr., tako vezan s kopčo 95 kr. Tudi priporočamo knjižico »Sv. birma. Poduk in priprava za ta sv. zakrament«. Ta knjižica stane 10 kr. Naročita se naj knjigi v tiskarni v. Cirila v Mariboru.

(Odbor slov. kat. akad. društva »Danica«) na Dunaju se je v prvi redni seji dne 23. t. m. sledeče sestavil: Predsednik: drd. med. Frančišek Jankovič, podpredsednik: stud. med. Ivan Plečnik, tajnik: cand. phil. Zvonimir Dokler, blagajnik: stud. iur. Štefan Pregelj, knjižničar: stud. theol. Blaž Brdnik, arhivar stud. iur. Pavel Valjavec.

(»Izbrane pesmi«.) Zložil Anton Funtek. — Pod tem naslovom izidejo 15. junija najlepše pesmi proslavljenega slovenskega pesnika. Obsegale bodo 10. tiskanih pol in izidejo kot 38. in 39. snopič »Slovanske

knjižnice«. Ali tiskane bodo lično in na boljšem papirju. Ta krasna knjiga bo posvečena Ljubljani, kar pové prva pesem. Tiskala se bo v 1000 iztisih nad število naročnikov. Posamični iztisi se bodo prodajali le po 50 kr., a čisti dobiček se pošlje mestnemu magistratu ljubljanskemu v pomoč revnemu prebivalstvu. Ako se knjiga razprodá, dobi Ljubljana okoli 200 gold. — Založništvo prosi prijatelje lepe slovenske pesmi in naše nesrečne Ljubljanec, naj bi zbirali odjemnike med svojimi zašanci.

(Odkritna slavnost Krempeljnovega spomenika bode dne 11. avgusta t. l. pri Mali Nedelji. Vsa slov. društva se najuljudneje prosijo, naj se pri nastavi svojih veselje ozirajo na to slavnost. Odbor.

(Škoda po potresu na Kranjskem.) Tehniška komisija je v Ljubljani cenila škodo na 1 milijone 138.700 gld. Na deželi se je cenila škoda na cerkvah in župniščih na 470 tisoč gld.; na šolah 44 tisoč gld. in na zasebnih poslopih pa na 3 $\frac{3}{4}$ milijona gld. Vsa škoda po potresu na Kranjskem tedaj znaša 7 milijonov 402.700 gld.

(Imenovanje.) Sodni pristav v Slov. Bistrici, gosp. Ivan Pirnat, je imenovan začasnim voditeljem okrajnega sodišča v Gornji Radgoni.

(Umrli) je v Mariboru pretekli petek drd. med. g. Jaroslav Žitek, sin umirovljenega profesorja in zaslužnega domoljuba gosp. Jožefa Žiteka, po dolgi bolezni star še le 28 let. Pogreba dne 26. maja se je razun mariborskih in nekaterih vnanjih Slovencev udeležilo tudi graško akademično društvo »Triglav« z zastavo. Blagi pokojnik naj v miru počiva!

(Ponesrečil) se je Janez Palir, kmečki sin v Ješovcu, kateri je šel pred tednom služiti h g. J. Švajgerju v Kozje. Za božjo voljo so ga stariši prosili: »Ne hodi nam služiti, saj imaš doma dosti dela in jela!« On pa ni hotel ubogati. Dne 21. maja je šel v Virštanj po vino, gredoč misli hitro na voz skočiti, po nesreči v takne nogo v kolo, da mu jo zdrobi. Kdor starišev ne uboga, tepe ga nadloga!

(Tatvina.) V noči od 25. do 26. maja so predrzni tatovi ukradli posestniku Kristoviču v Bukovcih štiriletnega rjavega konja, vrednega 250 gld., z opravo in žoltim koleseljem vred. Od kod so prišli in kam so se odpeljali, se ne ve.

(Češki gostje v Ljubljani.) V Pragi se delajo priprave za poseben vlak, bi bode češke brate o binkošti peljal v Ljubljano in Postojno.

(Krstna imena v Avstriji.) Po zadnjem ljudskem štetju je v Avstriji: 1,834.000 Francetov, 1,384.000 Janezov, 1,085.000 Jožefov, 584.000 Leopoldov in 448.000 Vclavov. Izmed ženskih imen je največ Anic — 1,780.000, potem 1,652.000 Marij in 1,260.000 Elizabet.

(Nezakonska mati.) Dne 20. maja prinese mačka viničarja A. Kociperja v Runčah blizu Ormoža ročico novorojenega otroka v hišo. Prestrašeni ljudje to koj naznanijo žendarjem. Ti primejo ondotno sumljivo viničarsko hčer Lizo Šterman ter jo izročijo sodišču. Prisiljena po zdravniški preiskavi je povedala, da je 18. t. m. otroka porodila, ga umorila in pod »prešo« pokopala.

(Poškodovana šola.) V Mozirju je ljudska šola vsled velikonočnega potresa toliko poškodovana, da je ondi sedaj le poldnevni poduk.

(Zopet plaz.) Pri Sv. Petru pod Sv. gorami so se na hribih, med katerima teče Sotla, pokazale na kacijh 100 m širokem prostoru pokotine in so se jeli udirati manjši plazovi. Ker so se ondotni prebivalci bali, da bi nastala povodenj, ako bi se udrli plaz in zasul strugo Sotle, prišla je 24. t. m. tja posebna komisija iz Brežic in iz Klanjca. Komisija je odredila vse, kar treba, da se prepreči povodenj, ako bi se plaz udril.

(Nova sv. maša.) Na binkoštni ponedeljek bode v župnijski cerkvi na Hajdinju prvo sv. mašo daroval č. o. Roman Arnuš, frančiškan iz samostana Kaltern na Tirolskem.

(Vinorejsko društvo za Slov. gorice.) Vis. c. kr. ministerstvo na Dunaju je temu društvu brezplačno poslalo tri tisoče ameriških rezanic Riparia in Solonis. Pristržna hvala! Priredilo se je pet društvenih trsnic, in nekaj komadov trt se je med društvenike razdelilo. Tudi 270 kg. modre galice je društvo naročilo in že razdelilo. Upamo, da trud ne bode brez uspeha.

(Kmetijsko bralno društvo v Rušah) priredi na binkoštni ponedeljek veselico v prid po potresu poškodovanih Ljubljancev. Začetek veselice bode ob 5. uri popoldne in se bo vršila brez ozira na vreme. K obilni udeležbi vabi vse rodoljube, tudi one, kateri morebiti vabila niso dobili, odbor.

(Ljutomerska čitalnica) priredi v nedeljo, 9. junija pri Vavpotiču veliko gledališko predstavo: »Materin blagoslov«. Igra obsega pet dejanj ter so ji vpletene krasne pesmi. Vabijo se vsi zavedni Slovenci iz Ljutomer in okolice.

(Požar.) Dne 23. maja ob 3/42. zjutraj se je pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju užgala kopica slame na »zajah« Jožefa Franka. Kmalu so bli njegovi in hlevi obeh sosedov, Štef. Preložnika in Mat. Bogmeta, v ognju. Gospodinja Frankova se je močno požgala — in drugi dan porodila. Bogmetov sin pa se je pri odgibanju prevzdignil tako, da ne more govoriti in je na smrt bolan. Cirkovski in domači gasilci so ogenj omejili. Pogorelci so zavarovani.

(Iz Bosne.) Letina pri nas slabo obeta. Ozimina je večidel uničena od vode. Orati se ne more, ker je zemlja trda, obita in stlačena od vednega deževja in velike zime. Med ljudmi vlada veliko siromaštvo; pa še večje obeta, če Bog ne dá boljšega leta. Ljudje iščejo pri vladi pomoči, pa ta je le majhna. One dni je bil občni popis po Bosni in Hercegovini.

(Princezinja — nuna.) Dne 20. maja je vstopila v praški samostan benediktink 20letna princezinja Henrijeta Lichtenstein, hči konservativnega poslanca kneza Alojzija Lichtensteina, ter se tako odprave vsemu posvetnemu sijaju.

(Silna toča na Rumunskem) je povzročila okoli treh milijonov frankov škode. Mnogo ljudij in živalij je bilo ranjenih.

(Redek ribji lov.) Oseški ribič Martin Žetič je ujel te dni v Dravi pri Gatu velikanskega soma, ki je tehtal 106 kilogramov, in ga potem prodal v Budapešto.

(»Buče bodo letos zelo debele!«) Dne 13. t. m. se je raznesla vest, da so se pri kopanju studenca v Rušah trije delavci zasipali. Kako je ta po vsem lažniva vest nastala? Neka ženska je bojda šla bučnice saditi in si je to laž izmislila.

(Povodenj na Češkem.) Nad Smihovem pri Pragi in nad vasmí, ležečimi pri Smihovem, se je te dni utrgal oblak in povzročil pol milijona škode. Voda je tako visoka, da seza ponekod do prvega nadstropja. Več oseb je ponesrečilo, mnogo živine utonilo.

(Hud potres na Turškem) je razrušil mesto Paramythia v Epiru. Nad 50 oseb je bilo ubitih, 150 ranjenih, nekatere se pa pogrešajo. Hiše so večinoma razrušene, 300 let stara grška cerkev pa je bila več metrov v stran potisnjena. Prebivalci morajo bivati noč in dan pod milim nebom, ker se niso mogli dobiti šotorov.

(V majniku zmrznil.) Na Slemenu blizu Zagreba so 22. maja našli nekega kmeta zmrzlega. Siro-mak je zabredel v strašnem zametu, ki je bil po noči od 16. na 17. t. m., zgrešil pot in običal v snegu.

(Povodenj na Hrvatskem.) V noči od 17. na 18. maja je sila narasla Sava, prodrla nasipe pri Vele-sovacu južno od Zagreba in je preplavila nad 50 tisoč oralov obdelane zemlje. Vse setve so uničene in med ljudstvom je velika beda, ker nima niti hrupa.

(Zima v Italiji.) Pred tednom je bilo v vsej gornji Italiji precej zimsko vreme. Blizu Florence je bilo gorovje pobeljeno od svežega snega.

(Kje je moj klobuk?) Pri Dunaju je neki kmetič skočil iz železniškega voza, še predno se je vlak ustavil in padel med vozova. V hipu, ko bi moralo kolo iti nesrečniku čez noge, potegne ga neka gospa z relsa in reši gotove smrti. Prvo, kar je potem kmetič znil, je bilo vprašanje: »Kje pa je moj — klobuk?«

(Priporočba.) Zavarovanja vseh vrst pri »Unio Catholicæ«, Gradec, Radecki-jeva cesta št. 1. Zastopniki na deželi se želijo.

Loterijske številke.

Trst 25. maja 1895:	81, 75, 63, 24, 5
Linc	6, 67, 33, 66, 54

Fulard-svila 60 kr.

do 3 gld. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših obz-
cih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila
meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana
damast itd. (blizu 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.)
Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švico se
plača po dvoje. 4-16

Tovarne za svilo G. Henneberg (c. in kr. dvor. list.) Zürich.

Najboljše molitvenike

v slovenskem in nemškem jeziku, različno vezane, svilnat papir v 80 barvah, bliščeč papir eno- in dvojarven, zlat papir gladek in stiskan, cvetlični listi in drugi deli umetnih cvetic, manchete za cvetlice in papir s čipkami priporočam na izbiro po nizki ceni 7-37

Andrej Platzner,
(prej Edo. Ferline)
gosposke ulice št. 3,
v Mariboru.

RAZGLAS.

Na deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru se vrši od 17. do 20. junija t. l. za hospitante in viničarje poduk v polnem obdelovanju in zelenem cepljenju trt. Kdor se hoče poduka vdeležiti, se naj do 6. junija t. l. pri ravnateljstvu v Mariboru oglasi. Ubogi lahko dobijo podporo od dežele.

Več se izve pri ravnateljstvu deželne sadje- in vinorejske šole v Mariboru.

Gradec, v maju 1895.

Od štaj. dež. odbora.

Lepa pekarija

na deželi se da pod ugodnimi razmerami v najem. Več se izve iz prijaznosti pri c. kr. poštne uradu pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Ponudbe naj se blagovolijo doposlati temu uradu. 1-2

Izvrstne c. kr. izklj. priv.

Škropilnice proti peronospori inženirja Živica,

katere so se splošno uvedle vled njih preprostosti, trpežnosti, lahke uporabe za vsako rejo trt itd. prodajajo, da si so mnogo zboljšane, vendar po dosedanjih nizkih cenah.

Živic in družb. v Trstu.

Cenike odpošiljajo na zahtevanje franko.

Na vse c. kr. poštne urade pošiljajo popolne škropilnice franko, proti povzetju 10 gold. 7-10

Izdelujejo tudi stroje za prašenje z žveplom, neprestano delujoče stiskalnice itd.

Organist, 2-3

ki je ob enem tudi mežnar, se sprejme takoj v službo. Prednost ima več rokodelstva. Cerkv. predstojništvo na Breznem (Fresen.)

Gostilno

želi vzeti nekdo na račun v takem kraju, kjer bi bilo dosti posla. Tudi trgovina se vzame na račun. Ponudbe pod F. C. poste restante Faal pri Mariboru. 2

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure čistilne mline za žito rezalnice za krmo

aparate proti peronospori tlačilnice za vino tlačilnice za sadje mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vso nameno, kakor v občo: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo razpoložja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2-2 Praterstrasse Nr. 49

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastopni in poštne prosto.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekopovalcem znaten popust!

Cementne izdelke,

kakor plošče za tlak v vseh oblikah in barvah, stopnice, korita (kopanje) za hlave in pri studencih, podboje itd. Prevzamem kanaliziranje z svojimi cementnimi ceymi, koje izdelujem v šestih velikostih od 12—50 cm v premeru, in koje priporočam občinam in okrajnim zastopom za ceste namesto mostov.

Zlasti se priporočam prečast. dubovščini za tlakanje cerkev. V teku zadnjih štirih let sem potlakal z lastnimi cementnimi pločami farne cerkve pri Veliki Nedelji in Svetinjah pri Ormožu in Vurberku, podružnične cerkve v Zavču in Čezanjevcih, v grajščini nemškega viteškega reda pri Veliki Nedelji in v vse novejša poslopja in vile v kopališči in slatini radinski, ter polagam ravnokar cementni tlak v lepo farno cerkev Ljutomerško in veliko nekdanj romarsko cerkev na Razkrižji. Nadalje imam edini pravico za politična okraja Ljutomer in Ptuj izdelovati patentovani cementni z asfaltom in katranom impregnirani falcigeli, dozdam naj-boljša kritba, lepa, lahka in trpežna streha.

Omenim, da izdelujem vse te stvari tudi pri moji filijali v Dravskem Šr-dišči, na železnični progi Pragerhof-Ptuj.

S spoštovanjem

Jožef Mursa

na Krapji pri Ljutomeru.

Kneippova kava

v rudečih zavitkih s podobo župni-kovo, nadome-stuje bobovo kavo.

od bratov

Oelz

v Bregenz-u.

V kraje, kjer se naši pridelki ne dobé, razpošiljamo poštne zavitke po gl. 2-10. 6-10

Črez 2000 komadov je v rabi!

Nobena popravila!

Znano izvrstne Ljutomerske škropilnice

proti peronospori

naj se izvolijo naročiti naravnost pri

A. Huber-ju

v Ljutomeru.

Cena za eden komad:

z leseno puto . . . fl. 10—

s kuferno puto . . . „ 14—

Za otovörjenje škropilnic s kuferno puto se računi 30 kr.,

z le-eno puto —

Pošilja se franco (Poština brezplačno) do vsake pošte avstr.

ogerske države. 2-5

Velika stalnost!

Veliko potrdil izvrstne rabljivosti!

Pozor! Svarilo!

Varujte se,

da ne bote opeharjeni pri nakupu sladne kave. Dobičazejniji ljudje se vedno ponarejajo Kathreinerjevo kavo, zato ne jemljite drugih ko bele izvirne zavojc z napisom „Kathreiner“.

Kathreiner-Kneippova sladna kava je edina zdrava in okusna primes k bobovi kavi, natoni pridelak v celih zrnih; vsaka škodljiva primes je izključena.

Za vsako faro, za vsaki poštno-uradni okraj in za vsako okolico, kjerkoli je ljudska šola, se razumna, spoštovana in krepostna oseba kot

opravnik in posrednik

proti ozira vrednemu postranskemu zaslužku od nekega avstrijskega finančnega zavoda prve vrste nastavlja. Ponudbe pod „III.895“ Gradec poste restante. 17-25

Izborna postonjsko apno,

katere je prav mastno in se jako dobro narese, se prodaja prav po ceni v vsaki množini in vsakem času pri stalni apnenci

Jož. Štajger v Postojni. 5

ZAHVALA.

Že za dolgotrajne mučne bolezni mojega ljubljene sина, bivšega

med. drda. Jaroslava Žitek-a,

skazivali so prijatelji moji in njegovi z besedami in v dejanju mnogo iskrenega sočutja za njega in mene; po njegovi dne 24. t. m. preselitvi v večnost pa v tolikej obilnosti, ustmeno in v pripisih, da mi za zdaj ni možno vsem pojedinim pristojno se zahvaliti.

Nikoli pozabljeno, srčno zahvalo pa naj že tukaj izrečem po imenu p. n. zdravnikom gospodom dr. A. Mally-ju, dru. F. Terču in dru. M. Schmirmavlu, koji so zaporedoma, blizo polna štiri leta, bolnika iz čiste kolegijalne ljubezni lečili in z dobrimi sověti prijateljski tolažili; isto tako tudi čast. gg. duhovnikoma F. Simoniču in prof. dr. Medvedu za njiju večkratne telesne in duševne mile poduke in blage tolažbe.

Dalje si smatram za sveto dolžnost: najučitveje zahvaliti se visokočastnejšim gg. kanonikom dr. Križaniču, dr. Pajeku, dr. Mlakarju in drugim gospodom duhovnikom, koji so blaženo molitev, pokojniku tako omiljeni sveti rožni venec, pobožnim spremljevalcem glasno naprej molili; visokočastitemu gosp. stolnemu župniku za premile, prave krščanske ljubezni polne, preprijazne, zlate besede, koje so spregovorili pri odprtem grobu pokojnikom; slav. čital. pevskega društvu za neskončno ganljivo spevane žalostinke pri ločitvi z doma in pred grobom; slav. akad. društvu »Triglavu«, spremivšemu po zastopnikih svojih bivšega, zastavi vedno vernega souda do kraj hladnega groba; in vsem in vsakemu, ki je dobremu Jaroslavu v življenju ali po smrti kaj ljubeznivega storil; — obilno naj zaplati dobrotljivi Oče v nebesih!

V Mariboru, dne 29. m. majnika l. 1895.

Jože Žitek,

dosluž. gimnazijski profesor, sè sini.

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v IV. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 250 straneh še poduk za sveto birmo in 169 svetih pesmi: velja nevezan s podobo vred 32 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom 85 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo 95 kr.

Sv. birma,

Poduk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v II. natisu.

1 kom. velja 10 kr., 10 kom. 90 kr. in 100 kom. 8 gld.

Oznanilo.

Dne 6. junija t. l. bode živinski sejem pri Mali Nedelji blizu Ljutomera. Kupci in prodajalci živine se uljudno vabijo na mnogobrojni obisk.

Blaž Korošec,
gostilničar in lastnik sejma.

Naznanilo.

Blaž Kosar, mizar v Št. Juriju na južni železnici, naznanja in priporoča vsem kmetovalcem svoje izvrstno izdelane mline za snaženje žita po najnižji ceni. Naročnina nao se pošilja najhitreje, ker se potem ne b. moglo vsem postreči. Prekupovalci se iščejoj

Kdo kupi posestvo

³/₄ ure od Maribora ležeče na okrajni cesti, blizo cerkve D. Marije v Brezju, obstoječe iz gospodarskih poslopij pod hštv. 50, ki so vsa v dobrem stanu in z opeko krita, iz sadunosnika, vrta, njiv in gozdov v meri blizo 4¹/₂ oralo? Proda se prostovoljno za 2500 fl., od katerih zamore 1300 gld. vknjiženih ostati. Več pove upr. „Slov. Gosp.“ 1-3

Mlin 10 min. od kolodvora oddaljen, novo zidan, z novo mlinško spravo, z enim valjarom, s sprevojem in dvema paroma kamenov se proda ali dá prav po ceni v najem z zraven stoječim lepim poslopjem in s pet orali zemlje, sadunosnikom, njivami in travniki vred.

Kdor želi kupiti in več izvedeti, se naj oglasi pismeno do 1. julija pri lastniku Fr. Muršec-u pri Sv. Ilju v Slov. gor. (Egydi-Tunnel.) 1-3

Štajerska deželna zdravilnica

Rogaška slatina

Južne železnice postaja: Poličane. Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno vodo, s sirotko in z elektriko.

Prospekte razpošilja ravnateljstvo.

Slavnoznano glavberjevosolno slatino priporočajo najimenitniši zdravniki pri boleznih prebavnih in dihalnih organov in sicer:

Tempelj-izvirek kot najboljšo svežilno pijačo,

Styria-izvirek kot dobro zdravilo.

Svežo napolnjeno slatino razpošilja

4-10

Slatinarstvo v Rogateu-Slatini.